

Beretning ved Kim Simonsen

Kære kongres. Kære delegerede. Kære venner

Som I nok kan regne ud, er det både med glæde og vemod, at jeg står her i dag og skal aflægge min sidste beretning som forbundsformand for HK Danmark.

Glæde - fordi jeg har haft det kæmpe privilegium at bruge stort set hele mit arbejdsliv på at tjene HK og HK's medlemmer. Over 40 år som aktiv i HK er det blevet til.

Vemod - fordi det er min sidste beretning som formand og tillidsvalgt i HK.

Den 12/11 1983 – for 38 år siden – blev jeg valgt ind i bestyrelsen for HK Kommunal Landsforening. Så det er stort set hele mit voksenliv, som jeg har brugt på HK.

Det var for resten også i denne sal, at jeg blev valgt i sin tid.

I dag er jeg forbundsformand. På lørdag er jeg forhenværende. Formænd kommer og går, men foreninger består. Og foreningen HK har altid været min største prioritet. (Udover min familie naturligvis 😊)

Stik imod hvad I måske tror, så bliver det aldrig rutine at aflægge formandsberetning.

Jo -jo - noget af det er måske lidt forudsigeligt og kedeligt. Der er ting, vi ligesom skal igennem.

Men rutine bliver det aldrig for mig, fordi det altid er med stolthed og ydmyghed over, hvad denne forening har udrettet. Og kan udrette.

Jeg vil derfor — starte med at sige TAK.

TAK alle jer – delegerede, tillidsvalgte, medlemmer, medarbejdere og kollegaer. I er grunden til, at vi i HK kan gøre det, vi gør: Nemlig at sikre gode og trygge vilkår for den enkeltes arbejdsliv og bidrage til stærkt og solidarisk velfærdssamfund.

Også TAK for at have lyttet til mig på mange forudgående kongresser. Nu kan I se frem til, at dette bliver den sidste mundtlige beretning, I får fra mig.

Men dog ikke min sidste tale – den gemmer vi til på lørdag. Så I skal ikke glæde jer for tidligt 😊

[Samfundsudvikling]

Uanset hvad vi ellers ofte hører, så går det jo faktisk ret godt.

Vi har en bomstærk økonomi, en effektiv offentlig sektor, et sundt erhvervsklima, en top-udviklet digital infrastruktur, et stærkt civilsamfund og et højt uddannelsesniveau.

Og ja, jeg ved godt, at der bliver løbet rigtig stærkt i sundhedsvæsenet, og at vi stadig har meget arbejde med at forbedre både SKAT og Jobcentrene. Så det er ikke for at forklejne, de udfordringer der også er.

Vi har lav arbejdsløshed og udsigt til den bedste økonomiske vækst i 15 år.

Alle dele er afgørende ingredienser i opskriften på et succesfuldt og stærkt velfærdssamfund. Et samfund som rigtig mange lande misunder os.

Vi er med andre ord godt rustede nu og til fremtiden – også når store kriser rammer.... for tro mig ... der vil komme andre store kriser!

[Corona]

Corona-krise er et meget aktuelt eksempel på dette.

Da Statsministeren lukkede Danmark ned den 11. marts 2020, skulle vi - fra den ene dag til den anden - omlægge stort set alle vores aktiviteter i samfundet.

Ingen anede omfanget af de næste halvandet års nedlukning og restriktioner.

Først og fremmest var vi alle bekymrede for vores ældre og sårbare grupper. Hvordan kunne vi bedst beskytte dem mod pandemiens hærgen?

Dernæst frygtede vi for de økonomiske og menneskelige konsekvenser af nedlukningen.

Hvad ville der ske med min arbejdsplads?

Med børnenes skole?

Med samfundsøkonomien?

Vores frygt var ikke ubegrundet, for der VAR både menneskelige og økonomiske konsekvenser. Mange små og selvstændige erhvervsdrivende kæmper stadig for at overleve.

Fyringsrunder og hjemsendelser blev hverdag. Sundhedspersonalet løb ekstra stærkt. Forældre måtte både hjemmeskole og passe deres arbejde. Butiksansatte var i smittefronten mens de sørgede for, at vi stadig kunne få varer.

Og når vi alligevel kan stå her – halvandet år efter den første nedlukning – og sige, at vi stort set har klaret os igennem uden en

nævneværdig samfundsøkonomisk regning – og her tænker jeg ikke på de menneskelige konsekvenser – ja, så skyldes det først og fremmest vores stærke samfundsmodel, hvor vi alle bøjede os mod hinanden for at finde de gode, konstruktive løsninger:

Gennem fælles aftaler mellem regering - og os – arbejdsmarkedets parter, fik vi holdt hånden under beskæftigelsen og økonomien, så Danmark i dag står som et foregangsland på den del.

Gennem tillid til vores offentlige myndigheder og et samarbejde med den private sektor, har vi med stor succes fået gennemført vaccinationer på et niveau, så corona ikke længere er en samfundskritiks sygdom.

Og vores digitale infrastruktur stod for alvor sin prøve. Hjemmeundervisning, hjemmearbejde, onlinemøder, digital kontakt med offentlige myndigheder, e-handel.

Rigtig meget af vores samfundsaktivitet gik IKKE i stå, fordi vi med stor succes har skabt et gennemdigitaliseret samfund.

Jeg vil gerne sige stor tak til jer alle – også de af jer, der ikke er til stede i salen i dag:

Jeg er fuld af beundring for jeres store omstillingsparathed. Alle steder i HK var der opbakning til at få os igennem krisen bedst muligt.

Gennem hjemmearbejde og omlægninger af aktiviteter sørgede I alle for, at HK kunne køre videre.

Så TAK – giv jeg selv og hinanden en afsprittet highfive - eller en fist-bump.

[HK's politiske områder]

Hele håndteringen af corona-krisen viste, at vi var langt mindre sårbare end mange andre lande.

Vi har et rigtig godt udgangspunkt for at tage det næste skridt i udviklingen af vores samfund.

For udvikle – det skal vi stadig. Vi har masser af steder, hvor ting ikke fungerer godt eller kunne være endnu bedre.

Set fra HK's perspektiv, er det særligt de områder, som vi har arbejdet med i den foregående kongresperiode, som jeg vil nævne:

Lad mig starte med Arne-pensionen og tidlig tilbagetrækning. Meget er allerede sagt om, at så blev det endelig 'Arnes tur'. Efter et godt og vigtigt forarbejde kom der en løsning, som også er god for HK's medlemmer. Det er vi meget tilfredse med.

Tidlig tilbagetrækning har vi nu en klar politik på, som er vedtaget af HK's Hovedbestyrelse. Vi vil arbejde for, at pensionsalderen ikke per automatik reguleres opad i takt med stigningen i gennemsnitslevealderen.

Og her vil jeg lige erindre om, at i kongresmaterialet, der kan I finde denne her 'HK Mener', som en god oversigt over HK's politiske holdninger – også til de områder, som jeg ikke når at nævne i denne beretning. Det vil jeg opfordre jer til at orientere jer i, hvis I ikke allerede har gjort det.

Men vi er IKKE i mål med at sikre seniorerne gode, fleksible tilbagetrækningsmuligheder, så de får lyst til at blive længere på arbejdsmarkedet. Som Martin allerede har nævnt, så er vi også meget tilfredse med, at Regeringen, på opfordring af fagbevægelsen, vil sætte dagpengesatsen op de første tre måneder af ledighedsperioden.

Men at det skal finansieres (delvist) ved at skære på dimittendsatsen er ikke i orden. Og udhulingen af dagpengenes værdi frem mod 2023 mangler vi stadig en løsning på, ligesom vi skal undgå nye dårlige beslutninger om udhuling i fremtiden.

Regeringen har med 'Reformkommissionen' sat sig for at gøre op med de klassiske udbudsreformer – altså den økonomiske pisk, der skal få flere til at arbejde mere – for der er ikke mere at komme efter.

I stedet skal der peges på nye løsninger. Her er der ingen nemme svar. Så her skal HK også spille en rolle, og det arbejde har HK's Hovedbestyrelse allerede sat i gang.

Livslang læring og fordeling af uddannelsesmidler er også et vigtigt område for HK. Tiden, hvor én uddannelse kunne holde hele livet, er forbi. Det grønne og det digitale arbejdsmarked kræver løbende udvikling af vores kompetencer.

Og hvis vores krop og sind skal holde til et langt arbejdsliv, kan omstilling være et vigtigt redskab.

I dag bruger vi rigtig mange penge på den uddannelse, vi tager først i livet. Vi bruger langt mindre på den uddannelse, vi tager senere i livet.

Vi skal have et mere smidigt og fleksibelt uddannelsessystem med flere midler til efter- og videreuddannelse. Og vi skal turde prioritere, så vi bruger pengene rigtigt.

Derfor er jeg også glad for, at Statsministeren i sin tale til Folketinget åbning sagde, at Regeringen er klar til både at investere mere i uddannelse og gå i dialog om, hvordan vi skal prioritere midlerne. HK er klar til den snak.

At skære i SU'en er naturligvis ikke en investering – men det kan være en omprioritering af midler, der kan bruges andre steder i uddannelsessystemet.

Der kan findes mange andre modeller for SU, end den vi har i dag. Og det mener jeg, at HK skal være klar til at diskutere.

MEN – hvis spørgsmålet er, om besparelser på SU skal gå til enten folkeskolen eller til efter- og videreuddannelse, så er jeg IKKE i tvivl: Det skal gå til efter- og videreuddannelse.

Vi ser også hvordan nye uddannelses- og beskæftigelsesmønstre, som kommer til at tage fart i de kommende år, forsat forandrer arbejdsmarkedet. Uddannelsesniveaulet stiger fortsat i samfundet.

Mange – også HK-faglærte, kommer til at forlade arbejdsmarkedet inden for en kommende årrække. Arbejdsmarkedet kommer til at mangle faglærte inden for en række områder. Flere unge vælger korte og mellemlange uddannelser – også inden for HK's områder.

Det udfordrer os. For vi repræsenterer 3 grupper – de ufaglærte, de faglærte og de videregående uddannelser - og vi skal favne alle tre grupper endnu mere fremover. Den balance skal HK finde i den næste kongresperiode.

Der er ingen tvivl om, at fremtidens vækst og beskæftigelse både bliver grøn og digital. Den dobbelte omstilling, som det kaldes. Det gælder ikke kun Danmark, det gælder hele verden.

Her har Danmark et rigtig godt udgangspunkt, fordi vi er førende inden for både det grønne og det digitale.

Men HK skal SØRME være på dupperne, hvis vi skal sikre os en plads ved bordet. For HK'ernes område bliver langt fra automatisk tænkt med, når der skal findes politiske løsninger.

Et eksempel på det er Regeringens forslag om klimaerhvervsskoler, som skal sikre fremtidens grønne og bæredygtige faglærte kompetencer.

Her er vi ikke tænkt med på trods af, at det er HK'erne, der på arbejdspladserne er ansvarlige for indkøb, logistik, grønne regnskaber og som kender arbejdspladsen på alle niveauer.

Hvad med at lave klimaerhvervsskoler, hvor man lærer at lave bæredygtige indkøb for de 360 mia. kr., som det offentlige årligt køber ind for?

Eller hvordan man logistisk sikrer den mest bæredygtige varetransport?

Jeg må desværre bare konstatere, at ServiceDanmark ikke fylder meget i debatten om den grønne omstilling. ProduktionsDanmark og LandbrugsDanmark fylder til gengæld RIGTIG meget.

Den grønne omstilling lykkes ikke, hvis ikke HK'erne på arbejdspladsen tænkes med, når vi skal uddanne til fremtidens grønne kompetencer. Den dagsorden SKAL HK fortsat løfte.

Et godt eksempel på, at vi netop FÅR indflydelse, når vi sidder med ved bordet, er Regeringens Digitaliseringspartnerskab, som blev nedsat for at drøfte de teknologiske muligheder i fremtiden. Her lykkedes det HK at få tre konkrete forslag med i det samlede katalog.

Det er er jeg rigtig godt tilfreds med, og det viser, at vi fortsat skal kæmpe for at HK'erne bliver indtænkt i 'den dobbelte omstilling'. Det bliver endnu mere vigtigt i den næste kongresperiode.

Når vi taler om at opruste på det digitale område, så står vi i HK i sær ovenpå 4 års prioriteret politisk arbejde med digital omstilling – fra sidste kongresperiode og til nu.

Men vi skal skærpe indsatsen endnu mere. Særligt to områder vil fortsat være højt på dagsordenen:

For det første: Medlemmernes kompetencer, lyst og evner inden for det digitale er vi lykkes rigtig godt med at få sat fokus på og er godt i gang med. Men det er fortsat en stor udfordring at få alle med. Digitale kompetencer bliver afgørende for fremtidens arbejdskraft, og HK skal fortsat gøre en kæmpe indsats her.

For det andet: Dataetik, datasikkerhed og tech-giganternes magt og skatteforhold bliver et endnu større spørgsmål fremover, som også HK skal forholde sig til.

Det er svære spørgsmål. Men de er vigtige!

Det sidste politiske område, som jeg vil nævne, er EU. For EU både udvikler os. Og udfordrer os.

Senest har vi fået et barselsdirektiv, et whistleblower-direktiv, og der er et direktiv på vej om lønåbenhed. Alle er områder, som er med til at udvikle os i en positiv retning og – hvis implementeres rigtigt – sagtens kan gå hånd i hånd med vores danske model.

Men der er også EU-lovgivning, der udfordrer os. Fx om vi skal have en mindsteløn i EU. Og det skal vi IKKE, hvis det står til os. Det er vi heldigvis fuldstændigt enige om på tværs af regering og arbejdsmarkedets parter.

At begynde at lovgive om mindsteløn vil i den grad undergrave den kollektive aftalemodel. Og der er heller intet, der tyder på, at lovgivning vil sikre de lavestlønnede mere at leve af.

Når det er sagt, så er det vigtigt at slå fast, at vi er afhængige af et EU, der fungerer. Og ikke mindst et solidarisk og demokratisk EU, som arbejder for almindelige lønmodtagere.

Også på den globale scene er vi afhængige af et stærkt EU. Frihandelsaftaler og den geopolitiske sikkerhedsbalance er eksempler på, at vi er nødt til at have en modpol til særligt USA, Rusland og Kina.

Vi skal bare se mod Storbritannien, hvis vi vil se et skræmmebillede på, hvad der sker, når man tror, at man står bedre alene.

Tomme butikshylder og tomme tankstationer.

Et er, at de måske ikke får kalkuner til jul.

Noget andet er udsigten til en kæmpe samfundsøkonomisk regning og forringede arbejdstagerrettigheder, som især vil gå ud over den britiske arbejderklasse.

En anden bekymrende udvikling er det atypiske arbejdsmarked, som er blevet større og mere udbredt i takt med den digitale udvikling. De atypisk beskæftigede er ansat på nultime-kontrakter, som vikarer eller arbejder som freelancere – eller falske selvstændige.

I HK organiserer vi alle tre typer af medlemsgrupper, som i stigende grad oplever at blive udnyttet som billig arbejdskraft, fordi lovgivningen er både uklar og fyldt med smuthuller.

Det er skidt for den enkelte - som ikke frivilligt har valgt denne beskæftigelsesform – og sidder fast i dårlige vilkår. Men det er også skidt for den fastansatte kollega, som underbydes.

Vi bakker op om, at vores medlemmer finder nye og fleksible måder at arbejde på – også som selvstændige. Men det skal ske på ordnede og fair vilkår.

Heldigvis står vi ikke alene med det ønske. Både regeringen og EU-systemet varsler tiltag, som skal skabe bedre vilkår og gøre op med A og B-holdene på arbejdsmarkedet.

Det arbejde er kun lige begyndt og vil formentlig komme til at fylde meget de kommende år – også her i HK.

[HK som organisation]

Nu til et lidt mindre - men dog ikke mindre betydningsfuldt fællesskab – nemlig vores eget.

Vi ER Danmarks andet største fagforbund. Nogen siger, de er den stærkeste fagforening. Jeg siger, vi er den klogeste fagforening.

Vi er mange, men vi er også forskellige. Det er vores styrke, men det er også vores udfordring.

Og nogle gange vores forbandelse.

Jeg har tit spurgt mig selv: Hvordan får vi mere ud af, at være mange sammen i et fællesskab?... (pause).

Det spørgsmål tror jeg, at der skal findes nye og klarere svar på i den næste kongresperiode.

I en verden med stigende pres på taletid, gennemslagskraft og hurtig tilpasning til nye politiske dagsordner, er den INDRE sammenhængskraft afgørende.

Ellers flagrer vi i alle retninger udadtil.

Det er ingen hemmelighed, at jeg har brugt meget af min formandsperiode på at 'holde sammen på butikken' indadtil.

Det har ikke altid være let, og det har til tider kostet mange kræfter. Men det er lykkedes. Heldigvis.

Jeg oplever, at vi nu står et sted, hvor de fleste kan se VÆRDIEN af, at når vi står sammen, står vi stærkest.

7 afdelinger, 4 sektorer og et Forbund.

Sagt på jysk ... jeg er ikke helt utilfreds med det HK, som jeg forlader. Vi står et helt andet sted, end da jeg kom til. Jeg tror og håber, at med de sten der er lagt i min formandstid, så er HK nu klar til at træde ind i en ny tid med mere fokus på fællesskabet på tværs og mindre optagethed af de indre forskelle og kampe.

For HK har brugt mange kræfter på det indre liv og strukturen. Det fjerner fokus og ressourcer fra kerneopgaven og fra det udadvendte arbejde.

Medlemmer og omverden er 'næsten' ligeglade med HK's indre liv. Jeg ønsker for den nye formand, at hun eller han får mulighed for at bruge mindre tid på den del og havde mere fokus på det udadvendte og fremadskuende arbejde.

Så HK: - Hvad VIL vi være fælles om?
Og ikke mindst: Hvordan HANDLER vi på det?

HK skal IKKE se indad og tilbage. HK skal se udad og fremad.

Vi er også nødt til at fortsætte den digitale omstilling af HK. Vi skal være endnu skarpere til at automatisere og digitalisere, og det skal ikke forstås som en spareøvelse.

Tværtimod er det nødvendigt for at frigøre ressourcer, der skal bruges andre steder. Det er helt afgørende for, at vi kan leve op til medlemmernes forventninger.

Indtil videre har vi 'bare' sat strøm på digitaliseringen. Det er slet ikke nok. Hvis vi skal være med helt fremme på den digitale bane, kommer det til at kræve meget af HK - også fremover.

[Medlemsudvikling]

Nu skal det ikke lyde som om, at vi i HK overhovedet ikke har udviklet os. For det har vi. Til tider har vi endda været modige og nytænkende med vores satsninger.

Men vi må bare være ærlige og sige, at det der med at få medlemsfremgang, ja - det har vi stadig ikke løst.

Meget er gået godt for sektorerne og afdelingerne. De offentlige overenskomster i 2018 og HK Privats lønforsikring gav medlemsfremgang. Vores medlemsudvikling nærmer sig en balance. Vi har en rigtig høj medlemstilfredshed.

Men vi har stadig medlemstilbagegang. Og når vi ser ind i nær fremtid, får vi endnu mere modvind:

For færre vælger en HK-relevant faglært uddannelse. Flere vælger en kort eller mellemlang uddannelse inden for HK's områder. Og den udvikling tager endnu mere fart i løbet af de næste 10 år.

Og jeg sagde ikke OM 10 år, for det er allerede i gang!

HK står i dag ikke stærkt nok på de områder, hvor fremtidens medlemspotentiale er. Her er vores organiseringsgrad for lav. Alt for lav.

Vores største konkurrent her er ikke kun 'de gule'. Nej, vores store konkurrent er, at flere vælger at stå helt udenfor en fagforening.

Det er en generel tendens for hele fagbevægelsen – ikke kun HK, at organisationsgraden falder.

Udfordringen er kæmpe stor. Men det er en udfordring, som vi er nødt til at komme med svar på, hvis vi skal forblive relevante.

Derfor er temaet for kongressen og titlen på målprogrammet, som vi skal behandle i morgen, også: 'Fremtidens HK – et fællesskab for flere.

For vi skal være flere. Vi ved, at vi er nødt til at organisere lang flere fra KVVU og MVU-området. Samtidig med at ufaglærte og klassisk faglærte IKKE svigtes!

Og vi ved, at vi er nødt til at blive mere relevante - særligt for de yngre generationer, hvis vi skal vælges til.

Så hvordan gør vi det? For indtil videre har vi ikke fundet vidundermidlet !

Ja, først og fremmest skal vi have sat en klar strategisk retning for, hvad vi vil med medlemsudviklingen og med den fortsatte udvikling af HK.

- Vi skal have flere med i fællesskabet
- Vi skal skabe værdi for medlemskabet
- Vi skal arbejde for, at flere får lyst til at være aktive
- Vi skal sikre indflydelse til gavn for medlemmerne

Det er det, målprogrammet handler om.

Det glæder jeg mig til at drøfte videre med jer i morgen, når vi skal behandle forslaget til nyt målprogram.

[FREMTIDENS FAGBEVÆGELSE]

Men et nyt målprogram er kun et skridt på vejen.

I den sidste periode her frem mod kongressen, har jeg tænkt en del over fremtiden for fagbevægelsen, og hvordan vi skal modsvare den faldende organiseringsgrad i samfundet.

Og det er ingen hemmelighed. Jeg er bekymret.

FAOS opgjorde for nyligt, at organiseringsgraden i Danmark nu er nede på 53 procent. 53 procent!

Det er altså ved at være kritisk, venner.

Det skal noget andet til, hvis vi for alvor skal vende udviklingen.

Vi HAR udviklet os, og vi har være gode til at prøve ideer af. Men vi har stadig ikke fundet NØGLEN. Vi har ikke fået den store fisk på krogen.

Og når jeg kigger ud i landskabet på de andre fagforbund, kan jeg ikke se, at nogen for alvor har fanget den store fisk.

Har vi overset noget? Er vi blevet for lidt aktivister og for meget en del af systemet?

Hvad er VISIONEN for fagbevægelsen anno 2030?

Jeg tror, at vi er nødt til at spørge os selv – Hvad er fremtidens faglige arbejde?

Skal vi stadig være en klassisk fagforening, eller skal vi mere være en civilsamfundsorganisation, hvor fx klimakampen eller andre samfundstemaer fylder mere, og som nye, yngre medlemsgrupper også synes er vigtige?

Er det også børnefattigdom, ulighed eller niveauet for en Co2-afgift?

Hvad er vores SAG, hvis vi skal vende modvind til medvind?

Det samme spørgsmål kan man stille til FH. Hvad skal fremtidens FH være?

Skal det stadig være en klassisk lønmodtagerorganisation?

Jeg tror, at vi i Fagbevægelsen er nødt til i højere grad at bygge broen mellem medlemmernes interesser og de større samfundshensyn. Og vi er nødt til at finde alliancepartnere, som kan være med til at tale sagen.

Og sidst men ikke mindst, er vi nødt til at få medlemmerne mere med. At skabe lokal handlekraft, så medlemmerne føler, at det gør en forskel at være med i et fællesskab.

Der er kloge hoveder, der siger, at vi er på vej ind i 'ny-kollektivistisk tid'. Se bare på bevægelser som MeToo, Black Lives Matter og alle klimaaktivisterne. Rigtig mange søger - og VIL gerne - være med i et fællesskab. Men det skal være et fællesskab, som giver mening for dem.

Hvor passer fagbevægelsen ind i det? Det skal der findes svar på.

Så med disse opmuntrende ord overlader jeg trygt stafetten til den nye formand 😊

Der er nok at tage fat i, og man kommer IKKE til at kede sig.

[Afslutning]

Kære venner

I dag er jeg forbundsformand. På lørdag er jeg forhenværende.

Jeg overlader en stærk forening med potentiale for at kunne endnu mere.

Fagbevægelsen ER den vigtigste bro mellem problemer og løsninger, nutid og fremtid, individ og fællesskab.

Der SKAL findes nye svar på de store samfundsudfordringer. Fysisk og psykisk nedslidning, ulighed, klimakrise, velfærd under pres, globalisering og teknologi, så flere får et bedre liv.

Og der skal findes nye veje for organisering, medlemsengagement og deltagelse, så flere vælger os til.

Det er ikke små udfordringer. Og derfor findes der heller ikke små løsninger.

HK har ressourcerne til at finde de gode svar. Hvis vi vil.

Formandstitel eller ej. Uanset er jeg et stolt og taknemmeligt medlem af denne forening.

Efter 43 år som faglig aktiv, 38 år som tillidsvalgt og 13 år som Forbundsformand i HK takker jeg nu af.

På samme scene som første gang jeg blev valgt til en landspolitisk tillidspost i HK.

Tak til alle jer, der gennem tiden har givet mig med- og modspil, udfordret, bakket op, kritiseret og rost.

Jeg glæder mig til at se, hvad vi – og nu bliver det mest I, men I ringer bare - kan udrette sammen i fremtiden.

Tak for at lytte til min sidste beretning.

Tak for det, vi sammen har skabt.

Tak for ordet.